

SEX=БАЛІСЫ

...І — КРОПКА! АГОЛЕНАЯ...

Памятаеце адно з першых тэлевізійных рэаліці-шоу «Апошні герой»? Гэта калі на трапічны востраў высаджалі адабраных удзельнікаў, у тым ліку «зорак», а здымачная група «непрыкметна» сачыла за іх жыццём. «Вішанькай на торце» тэлевізійшчыкі раз-пораз падавалі карцінку — «пятую кропку» ў бікіні, а то і аголеную — якой-небудзь вядомай асобы жаночага полу, знятую быццам бы выпадкова, строга-сакрэтна, так бы мовіць. («У сацыяльных сетках лёгка вылічыць дзяўчат, якія мараць, каб іх любілі за багаты ўнутраны свет, а не за знешнасць. Яны звычайна фатаграфуюцца аголенымі».) Якія ж мы тады былі наіўныя! («З узростам стаў пагаджацца з адмоўнымі героямі ў фільмах».) Не, усё выглядала дастаткова арганічна: акіян, пляж, пальмы, акругласці...

Але за апошні час многія «зоркі» (і не толькі) пераўтварылі сваю філейную частку з «вішанькі» ў самы сапраўдны «торт», які «корміць». Не грашыма, дык пірам. («Пакаленне, якое хадзіла зімой без шапак, нарадзіла і выхавала пакаленне, якое ходзіць зімой у шапках, але... без шарпэтак».) Зараз кожны сам сабе рэжысёр і сам сабе апошні герой... Часам нават складваецца ўражанне, што ўменне і гатоўнасць прадэманстраваць на людзях «пятую кропку» — гэта вяршыня нашай эвалюцыі. Ці вянец глупства? («Мазгі ёсць ва ўсіх, проста не ўсе разабраліся з інструкцыяй».)

Мадэль і прафесійны ігрок у покер выправілася ў падарожжа па ЗША і выкладвае свае правакацыйныя фота на лоне прыроды ў сеціве. Прычым, здымаецца яна па большасці ў запаведных месцах, часам небяспечных для турыстаў. Але ж якое вялікае жаданне сфатаграфавання ў ніжняй бялізне, у купальніку ці без яго! Вядома, у «выгядным святле» выставішы «пятую кропку»! («Хочаце ўявіць сабе жаночы мозг? Адкрыце адначасова 2 785 укладак у браўзеры... І больш ніколі не закрывайце!») Мадэль здымаецца ў небяспечнай блізкасці ад краю скалы, побач з гарачымі і кіслотнымі крыніцамі, на фоне дзікіх жывёл... Што цікава, афіцыйна мадэль не абвінавачваюць у незаконным пранікненні на закрытую для турыстаў тэрыторыю запаведніка, аднак улады заклікаюць думаць найперш пра ўласную бяспеку, а не пра ідэальны кадр. А, можа, проста не перашкаджаюць ёй атрымаць цалкам заслужаную Прэмію Дарвіна? («Таленавітыя людзі таленавітыя ва ўсім. З хворымі на галаву тая ж гісторыя...»)

Мадэль мужчынскага часопіса сфатаграфавалася аголенай на свяшчэннай гары ў Новай Зеландыі, павярнуўшыся да фатографа той самай «кропкай». Сама дзяўчына свае паводзіны праявіла непавагі да народа маары не лічыць. Маўляў, пад'ём на вышыню яе так натхніў, што яна вырашыла зліцца з прыродай. І гэта далёка не адзіны прыклад такога «зліцця». («Абвінавачваюць мяне ў тым, чаго я не здзяйсняў, значыць, даць мне ідэю».) У Італіі мужчына на вачах соцен людзей кінуўся галышом у славуты фантан. Дагтуль у Малайзіі голых турыстаў ледзьве не аддалі пад суд: месціны паліцыі, што сваімі паводзінамі тыя... выклікалі землетрус. Але чацвярх з іх усё ж асудзілі за зневажальныя паводзіны. («Я засвоіў гадоў з пяці глыбіню такой маралі: калі складана самому сысці, зрабі так, каб цябе прагналі».)

Нядаўна і расійская спявачка Глюкоза «ў тэме» адзначылася. Ну, памятаеце, якая некалі свой хіт прысвяціла менавіта філейнай частцы цела? «Танцуй, Расія, і плач, Еўропа, а ў мяне самая, самая, самая прыгожая. Опа». У сеціве расіянка выклала фатаграфію... Правільна, сваёй «опы» без бялізны, прыкрытай толькі мокрай кашуляй, і нешта там пажартавала пра надвор'е. Ці ў ім была справа? («Проста я люблю, калі мяне любяць. Ну вельмі мне гэта падабаецца. Выдатная рэч. Увогуле ўсім рэкаменду — любіце мяне».) А за цаной, як той казаў, не пастаім.

Што зноў жа нядаўна пацвердзіла 22-гадовая мадэль «руская Кім Кардаш'ян», вядома ў тым ліку сваімі вышукімі. (Амерыканскі «арыгінал», нагадаем, у роўнай ступені славіцца скандаламі і памерам «пятай кропкі».) Папарацы зашпелі дзяўчыну на пляжы, фатаграфіі хутка распаўсюдзіліся ў сеціве. На іх бачна, што гэта самая звычайная дзяўчына, у якой ёсць праблемы са здароўем. (« — Дзяўчына, у вас выдатныя зубы! — Чаму вы так лічыце? Я вам ні разу не ўсімхнула! — З дрэннымі зубамі такую філейную частку не наясі».) А хаваць іх, як гэта часта бывае, дапамагае фоташоп. (« — Я думала, вы не выпісваеце штрафы прыгожым дзяўчатам. — Так і ёсць. Распішыцеся тут».)

Магчыма, у тым ліку і гэтыя прыклады паспрыялі з'яўленню ў інтэрнце новага тренда: бэфлі — фатаграфіі... аголеных ягадзіц. Акаўнт ужо налічвае каля 200 тысяч падпісчыкаў. Афіцыйны дэвіз праекта: «Зрабіць свет больш шчаслівым пры дапамозе... Распаўсюджаць любоў». Пазіруюць звычайныя дзяўчаты, маладыя людзі, цэлыя кампаніі. На фоне гістарычных помнікаў, у дамашняй абстаноўцы... (« — Іншымі словамі, табе і праўда напляваць на тое, што пра цябе думаюць іншыя? — Не зайздросць!»)

...Таму ў тым, што адбылося на «Еўрабачанні», калі глядач з той самай аголенай кропкай выскачыў на сцэну, мабыць, была свая схаваная логіка, якая нарэшце праявілася такім простым «вядомым» чынам. «А песня брэменскіх музыкантаў «Мы да вас прыехалі на час, а ну хутчэй любіце нас» — яна дакладна пра музыкантаў?»

Кастусь ХАЦЕЛАЎ-ЗМАГЕЛАЎ.

«Раблю тое, у што веру»

(Заканчэнне.
Пачатак на 1-й стар. «ЧЗ».)

Аднойчы прыйшла на студыю «Чырвоныя зоркі», дзе працаваў кампазітар Генадзь Маркевіч. Ён выслухаў мяне, сказаў: «Паглядзім, што за птушка такая!» — і даў мелодыю, на якую я праз некалькі дзён напісала словы. Першая песня «Што са мной» прагучала на радыё ў выкананні беларускай спявачкі Вольгі Плотнікавай. Цяпер у мяне склаліся цёплыя сяброўскія адносіны з іх сям'ёй.

«Мелодыі паланэзаў мяне суправаджаюць з дзяцінства і, мяркую, сапраўды паўплывалі на мой ўнутраны свет».

— **З кім яшчэ сябруеце?**

— З расійскім кампазітарам Андрэем Касінскім і яго жонкай Даніяй. Яны вельмі светлыя людзі, а для мяне гэта важна. Падтрымліваю сувязь з інтэрнэце з дзяўчатамі з групы «Фабрыка», Вікай Дайнека, Сашай Балакіравай, але гэта больш «лайкі», каментарыі і жарты. Кампазітару і прадзюсару Ігару Мацвіенку кожны год пішу і адпраўляю на дзень нараджэння віншавальны верш. Ён кажа, што яны яму вельмі падабаюцца. Дарэчы, менавіта ён напісаў музыку да маіх любімых песень «Доўга» ў выкананні гурта «Любэ» і Людмілы Сакаловай, а таксама да «Іголки» з рэпертуару Вікі Дайнека.

— **Над чым працуеце зараз і якія планы на будучыню?**

— Пасля атрымання дыплама «Песні года — 2016» павысілася цікаваць да мяне як да паэта-песенніка, многія маладыя кампазітары і даслалі мелодыі. Планую ў найбліжэйшы час напісаць некалькі прыгожых і лірычных песень. Спадзяюся, што сёлета выйдзе мой новы зборнік вершаў, над якім я цяпер працую. Думаю, што працягну тэму чатырох стыхій: вада, агонь, зямля і паветра. І калі першы зборнік на-

звава «Глыток свежага паветра», то другі, напэўна, будзе звязаны са стыхійнай вады. Яшчэ ў мяне ёсць шэраг вершаў, якія прысвячалі мне іншыя паэты, таму ўзнікла ідэя зрабіць раздзел у зборніку і з гэтых твораў. Ідэя спачатку ўзнікла як жартоўная, але затым стала сур'ёзнай.

— **Адкуль бераце натхненне?**

— З самога жыцця, з уражанняў ад стасункаў з людзьмі і з прыродай. Нават калі натхнення няма, я ўсё роўна саджуся за ноўтбук з намерам нешта напісаць, і паступова муза прыходзіць. Лічу, што натхненне звязана з дысцыплінай і не трэба яго чакаць, трэба яго фарміраваць!

«Сябар надрукаваў мне візітоўкі, на якіх было напісана «паэт-песеннік» і фраза: «Прышываю да музыкі словы».

— **Ці важна для вас меркаванне людзей? Ці баіцеся, што вашу творчасць не ацэняць?**

— Добра, калі твая творчасць знаходзіць водгук у сэрцах іншых, калі ў цябе ёсць аднадумцы. Але, мяркую, у першую чаргу важна рабіць тое, у што верыш, а не імкнуцца спадабацца каму-небудзь.

— **Як вы ставіцеся да выказвання Льва Талстога «Музыка — стэнаграфія пачуццяў»?**

— Згодна з тым, што музыка звязаная з эмацыянальнай сферай жыцця чалавека. Яна стварае настрой, у ёй захоўваюцца ўспаміны — шчаслівыя або сумныя. Мелодыя здольная нас ці ўвагнаць у канчатковую дэпрэсію, ці, наадварот, —

З Вольгай Плотнікавай і Генадзем Маркевічам.

узбадзёрыць, даць сілы. Таму не рэкамендую «завісаць» на сумных песнях, калі вам і без таго дрэнна. Асабіста мне вельмі блізкая музыка ўкраінскага гурта «Акція Эльзы» і беларускага «J: МОРС». Некаторыя іх кампазіцыі магу слухаць бясконца.

— **Ці ёсць у вас вольны час? Як вы ім распараджаецеся?**

— Вольнага часу мала. Калі ёсць, займаюся гімнастыкай, ёгай, хаджу ў трэнажорную залу або катаюся на каньках. А калі сіл няма зусім, проста гляджу кіно.

«Лічу, што натхненне звязана з дысцыплінай і не трэба яго чакаць, трэба яго фарміраваць!»

Акрамя паэзіі і музыкі, я хапляюся астралагіяй і псіхалогіяй, кансультую людзей на розныя тэмы: прафесійная арыентацыя, асабістае жыццё, таленты і іх развіццё. Людзі, якія перажылі цяжкія жыццёвыя сітуацыі або проста знаходзяцца на жыццёвым раздарожжы, прыходзяць да мяне па параду, змяняюць сваё жыццё і знаходзяць у сабе сілы заставацца людзьмі — гэта наша агульнае дасягненне. Мне блізкія кнігі майго настаўніка, расійскага філосафа Авесалома Падводнага. Я лічу, што яго трактаты «Знакі на шляху», «Грамадская падсвядомасць», «Псіхалогія падсвядомасці» трэба вывучаць у школе. Гэта дапаможа старшакласнікам сарыентавацца ў тым, як уладкаваны свет і псіхіка чалавека.

— **Многія лічаць, што шчасце — гэта душэўны спакой, гармонія... А што для вас шчасце?**

— У мяне ніколі не было душэўнай гармоніі і спакою. Я чалавек вельмі эмацыянальны. Шчасце для мяне — адчуваць сябе на сваім месцы. І я ўсім гэтага жадаю.

Надзея БОБРЫК, вучаніца 10 класа гімназіі №7, г. Маладзечна.

З кампазітарам Андрэем Касінскім і спеваком Валерыем Лявонцэвым на «Песні года».

ЧЫРВОНКА
 Чырвоная змена

РЭГІСТРАЦЫЙНАЕ ПАСВЕДЧАННЕ №12

ад 19 лютага 2009 года выдана

Міністэрствам інфармацыі Рэспублікі Беларусь.

Заснавальнікі газеты —

рэдакцыйна-выдавецкая ўстанова «Выдавецкі дом «Звязда»,
 грамадскае аб'яднанне «Беларускі рэспубліканскі саюз моладзі».

Дырэктар — галоўны рэдактар
 СУХАРУКАЎ Павел Якаўлевіч.

Адказны за выпуск: рэдактар аддзела
 Надзея НИКАЛАЕВА, рэдактар аддзела Сяргей РАСОЛЬКА.
 Выдавец — рэдакцыйна-выдавецкая ўстанова «Выдавецкі дом «Звязда».
 Адрас рэдакцыі: 220013, г. Мінск, вул. Б. Хмяльніцкага, 10А.

Кантактныя тэлефоны: 292 44 12, 287 17 41.
 e-mail: info@vziazda.by

Газета адрукавана ў Рэспубліканскім унітарным прадпрыемстве
 «Выдавецтва «Беларускі Дом друку».
 ЛД №02330/0494179 ад 03.04.2009.
 220013, г. Мінск, пр. Незалежнасці, 79.
 Тыраж 20.008.
 Нумар падпісаны ў 19.30 07.06.2017 г.